

תת"ע 9706/11/15 - מדינת ישראל נגד ארז רחמים

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 9706-11-15 מדינת ישראל נ' ארז רחמים
תיק חיצוני: 90504824450

בפני	כבוד השופטת נועה חקלאי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	ארז רחמים

הכרעת דין

בהתאם למצוות סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב 1982, אני מודיעה כי זיכיתי את הנאשם.

ולהלן הנימוקים:

רקע

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בו נטען שביום 23.6.15 בשעה 22:19 נהג הנאשם ברכב גרור רגיל ולא ציית לאור אדום שהיה ברמזור בכיוון נסיעתו, בכך שלא עצר את רכבו לפני קו עצירה והמשיך בנסיעה בניגוד לאור האדום, בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה.

במענה לכתב האישום הודה הנאשם כי הגרור אכן חצה את קו העצירה באור אדום אך טען כי הרכב בו נהג, אשר אליו היה מחובר הגרור, חצה את קו העצירה ונכנס לצומת בשלב בו דלק אור ירוק ברמזור.

לבקשת בית המשפט בדקה ב"כ המאשימה את טענת הנאשם, והודיעה לבית המשפט, לאחר הבדיקה, כי אין בידי המאשימה אינדיקציה האם הרכב המוביל אשר נהג הנאשם ואליו היה מחובר הגרור נכנס לצומת באור אדום או ירוק.

בשל העובדה כי לא היתה מחלוקת שהגרור נכנס לצומת באור אדום וכי אין בידי המאשימה אינדיקציה ביחס לרכב הגרור, לא היה עוד מקום לשמוע ראיות בתיק והצדדים סיכמו טענותיהם.

ב"כ המאשימה ביקשה להרשיע את הנאשם.

לשיטתה חובת הנהג להיכנס לצומת כשברמזור באור ירוק חלה על כל חלקי הרכב - הן הגרור והן הגרור.
עמוד 1

לשיטתה חלה עליו אחריות להיכנס לצומת ולסיים את חציית הצומת בבטחה, בוודאי כשהוא נוהג ברכב גדול וגורר גרור עמוס בציד.

על כן, ומשאין מחלוקת כי הגרור חצה את קו העצירה באור אדום עתרה ב"כ המאשימה להרשיע את הנאשם במיוחס לו.

הנאשם ביקש לזכותו.

לדבריו, חצה את קו העצירה עם הרכב בו נהג כשברמזור אור ירוק, ורק הגרור אשר נגרר על ידי רכבו נכנס באור אדום.

דין והכרעה

העובדות הדרושות הכרעה בתיק זה אינן שנויות במחלוקת.

אין מחלוקת כי הגרור אשר היה מחובר לרכב בו נהג הנאשם חצה את קו העצירה כשברמזור בכיוונו אור אדום, ואין מחלוקת כי בידי המאשימה אין אינדיקציה ביחס לצבע האור שדלק ברמזור עת הרכב הגרור חצה את קו העצירה.

בהעדר אינדיקציה כאמור- לא ניתן לקבוע, בוודאי שלא מעבר לכל ספק כי דלק אור אדום עת הרכב הגרור בו נהג הנאשם (להבדיל מהגרור) חצה את קו העצירה.

על כן, בהעדר אינדיקציה אחרת בידי המאשימה, אניח לטובת הנאשם, על פי דבריו, כי הרכב הגרור חצה את קו העצירה ונכנס לצומת כשברמזור בכיוונו דלק אור ירוק.

השאלה המשפטית שבמחלוקת

משכך פני הדברים במישור העובדתי, השאלה היחידה אשר דרושה הכרעה בתיק זה הינה שאלה משפטית:

האם כאשר הרכב הגרור חוצה את קו העצירה באור ירוק והגרור המחובר אליו חוצה באור אדום ביצע הנאשם את העבירה של נהיגה ברכב מבלי שציית לרמזור האדום שבכיוון נסיעתו?

להשקפתי התשובה לכך שלילית. ואנמק:

לנאשם אשר יושב ברכב הגרור, אין שליטה עצמאית ונפרדת בנגרר. הנאשם לא יכול לקבל החלטות נפרדות ושונות ביחס לנגרר לעומת הרכב הגרור אותו.

ראו לעניין זה סעיף 1 לתקנות התעבורה שם מוגדר "גרור": "רכב שאינו רכב מנועי, המיועד לפי מבנהו להיגרר על ידי רכב מנועי מאחוריו,"

מובן מאליו כי הנאשם לא יכול היה לקבל החלטה להמשיך בנסיעה עם הגורר ובו בעת לקבל החלטה הפוכה, לעצור עם הנגרר.

מקובלים עלי בעניין זה טיעוני ב"כ המאשימה לפיהם "רכבו של הנאשם מתחיל ומסתיים ביחד עם הגרור".

היה על הנאשם לקבל החלטה אחת, אשר תחול על שני חלקי הרכב, הגרור והנגרר: האם לעצור לפני קו העצירה, או להמשיך בנסיעה.

תמרוז רמזור אדום, אוסר לעבור את קו העצירה כל עוד האור האדום דולק.

ברגע שעבר נהג את קו העצירה כאשר דלק ברמזור בכיוונו אור ירוק, אף אם התחלף האור ברמזור טרם סיים לחצות את קו העצירה (די בכך שהחל לעבור על פני קו העצירה) - לא ביצע את העבירה של אי ציות לרמזור אדום.

הנקודה המכרעת לעניין שאלת הציות להוראת הרמזור האדום, בנסיבות בו קיים במקום קו עצירה, היא הנקודה בה **החל עובר הרכב את קו העצירה.**

על כן, ומשהנחתי לטובת הנאשם, על פי טענתו, ובהעדר כל אינדיקציה אחרת, כי הרכב הגורר בו נהג חצה את קו העצירה באור ירוק, הרי שלא עבר את העבירה של אי ציות לאור אדום, אף אם הגורר, אשר נגרר על ידו, חצה את קו העצירה באור אדום.

בית המשפט אשר יושב בדין בתיקים רבים בהם כתבי האישום מבוססים על תמונות שצולמו על ידי מצלמות א3, מודע לכך כי המצלמות מצלמות את לוחית הרישוי האחורית של הרכב. יכול ובשל כך במקרים בהם רכב גורר אחריו נגרר, לא מצולמת לוחית הרישוי של הגורר אלא רק של הנגרר.

במקרים כאלו על המאשימה להוכיח כי גם הגורר חצה את קו העצירה באור אדום ולא רק הנגרר.

הוכחה לכך יכול ותימצא בתמונות עצמן אשר בהן צולמו כלי הרכב, שכן תמונות אלו כוללות נתונים רבים ובהם מהירות נסיעת כלי הרכב ומשך הזמן בו דלק אור אדום ברמזור, נתונים אשר יכול ויהיו בהם כדי לספק את ההוכחה הנדרשת.

על כן יתכנו מקרים בהם תהיה בידי המאשימה אינדיקציה לכך כי גם הגורר עצמו חצה את קו העצירה באור אדום, למרות שהגרור הוא אשר צולם.

בתיק שבפני, לאחר שניתנה למאשימה אפשרות לבדוק עניין זה, לא היתה בידי המאשימה אינדיקציה ביחס לרכב הגורר, ובהעדר אינדיקציה כאמור, זכאי הנאשם להנות מהספק.

בשל הספק האמור, אני מורה על זיכוי של הנאשם.

באשר לטענת ב"כ המאשימה כי הנאשם נהג את הרכב במהירות שאינה מתאימה לנסיבות בהן הוא גורר עם רכבו נגרר עמוס בציד, וכי נהג את רכבו שלא בבטחה - הנאשם בתיק שבפני לא הועמד לדין בגין עבירה של נהיגה במהירות בלתי סבירה, ואף לא בגין עבירה של נהיגה בחוסר זהירות, ומשכך, לא מצאתי להתייחס בהכרעת הדין לטענות אלו.

עם זאת, ראוי שהנאשם ישם ליבו לדברי ב"כ המאשימה שיש להקפיד עת נוהגים ברכב, ובפרט ברכב אשר גורר אחריו נגרר עמוס ציד, לנהוג במהירות כזו אשר תאפשר לבלום את הרכב בשעת הצורך, מבלי שיהיה בכך סיכון.

המזכירות תשלח העתק מהכרעת הדין לצדדים.
זכות ערעור תוך 45 יום, מיום המצאת ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ג' אדר ב' תשע"ו, 13 מרץ 2016, בהעדר
הצדדים.